

वा० रा०

॥४०॥

॥ २७ ॥ गोलभस्य तदाख्यस्य महद्युद्धं पंचदशवर्षावधि अहोरात्रमविश्रमं युद्धं ॥ तदेवाह नैवेति ॥ २८ ॥ दंष्ट्राकरालवान् आर्षः स्वार्थं मनुप् ॥ दंष्ट्राकरालइत्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्माकं सर्वाभयंकरः सर्वेभ्योऽभयंकरः स एष वीरः कथं निपातितः ॥ ३० ॥ वनेचराः प्लवंगमानशर्मलेभिरेइत्यन्वयः ॥ अपरं वनेचराइति गवांविशेषणं ॥ ३१ ॥ समीक्ष्येतिपाठः ॥ ३२ ॥ स्वगमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥३॥ अथ तारा मृतं दृष्ट्वा पुनः प्रलपति ॥ ततइति ॥ लोकश्रुता लो

हतेप्लवगशार्दूलेनिप्रभावानराः कृताः ॥ येनदत्तंमहद्युद्धं गंधर्वस्यमहात्मनः ॥ २७ ॥ गोलभस्यमहाबाहोदशवर्षाणिपंचच ॥ नैवरात्रौनदिवसेतद्युद्धमुपशाम्यति ॥ २८ ॥ ततः षोडशमेवर्षेगोलभोविनिपातितः ॥ तंहत्वादुर्विनीतंतुवालीदंष्ट्राकरालवान् ॥ २९ ॥ सर्वाभयंकरेस्माकंकथमेषनिपातितः ॥ ३० ॥ हतेतुवीरेप्लवगाधिपेतदावनेचरास्तत्रनशर्मलेभिरे ॥ वनेचराः सिंहयुतेमहावनेयथाहिगावोनिहतेगवांपतौ ॥ ३१ ॥ ततस्तुताराव्यसनार्णवपुतामृतस्यभर्तुर्वदनंसमीक्ष्यसा ॥ जगामभूमिंपरिरभ्यवालिनंमहाद्रुमंछिन्नमिवाश्रितालता ॥ ३२ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रा० वा० कि० द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥३॥ ततःसमुपजिघ्रंतीकपिराजस्यतन्मुखं ॥ पतिलोकश्रुतातारामृतंवचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ शेषेत्वंविषमेदुःखमकृत्वावचनंमम ॥ उपलोपचितेवीरसुदुःखेवसुधातले ॥ २ ॥ मत्तःप्रियतरानूनंवानरेन्द्रमहीतव ॥ शेषेहितांपरिष्वज्यमांचनप्रतिभाषसे ॥ ३ ॥ सुग्रीवस्यवशंप्राप्तोविधिरेषभवत्यहो ॥ सुग्रीवएवविक्रांतोवीरसाहसिकप्रिय ॥ ४ ॥ ऋक्षवानरमुख्यास्त्वांवलिनंपर्युपासते ॥ तेषां विलपितं कच्छ्रमंगदस्यचशोचतः ॥ ५ ॥

उपलैः पाषाणैरुपचिते व्याप्ते सुदुःखे सुतरांदुःखकरे ॥ २ ॥ ३ ॥ एषविधिः रामरूपः सुग्रीवस्य वशं प्राप्तोऽधीनोभवति ॥ अहोइत्याश्चर्यं नतु त्वद्वशं प्राप्तोयेनाद्यैव भार्यया योजितः स्यादितिभावः ॥ अतः सुग्रीवएव विक्रांतोत्र राज्ये भवितेतिशेषः ॥ साहसिकं साहसकर्म ॥ ४ ॥ पर्युपासते पर्युपासत ॥ ५ ॥

कि० कां०

॥४०॥

कप्रसिद्धा ॥ १ ॥